

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/147/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7924202572
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7924202572.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Koščovej a sudcov JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Viktórie Midovej v spore žalobkyne: A. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, C. E. A., zastúpenej JUDr. Ján Kizivat, advokát, so sídlom v Michalovciach, Sama Chalupku 6912/16C, proti žalovaným: 1/ F. G., narodená XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, C. E. A., 2/ H. G., narodený XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, C. E. A., obaja zastúpení: JUDr. Miroslav Béreš, advokát, so sídlom v Trebišove, Kukučínova 184/1, 3/ H. I., narodený XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, C. E. A. - J., zastúpený: JUDr. Ingrid Čisárová, advokátka, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 57, o umožnenie na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnej miere vstup na pozemky, o odvolaní žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 16. septembra 2025, sp. zn. 14C/43/2024

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Trebišov zo dňa 16. septembra 2025, č.k. 14C/43/2024-277 vo výroku II. a IV.

Žalobkyňa má proti žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) rozsudkom zo dňa 16. septembra 2025, č.k. 14C/43/2024-277 rozhodol nasledovne:

I. Konanie voči žalovanému v 3. rade zastavuje.

II. Žalovaná v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú povinní umožniť žalobkyňu, manželovi žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: D. XX/X, XXX XX C. E. A. - C. G., synovi H. K. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: L. XXX/XX, XXX XX A. E. I. - M. a odborne spôsobilým osobám na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnej miere vstup na pozemok - parc. reg. „C“ č. 434/2 kat. úz. J. za účelom realizácie odvádzania odpadových plynov z vykurovacieho plynového kotla tak, aby nedochádzalo k jeho vypúšťaniu v rozpore s povinnosťou uloženou žalobkyňu vo výroku I. rozsudku Okresného súdu v Trebišove č.k. 11C/113/2012-544 zo dňa 22.06.2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 9Co/166/2022-605 zo dňa 07.02.2024, a to v dvoch po sebe nasledujúcich pracovných dňoch nasledujúcich po 15. dni odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 14C/43/2024 a to v čase od 08.00 hod. do 16.00 hod..

III. Žalovanému v 3. rade priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobkyňu.

IV. Žalobkyňu priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovaným v 1. a 2. rade.

2.1 Rozhodol tak o žalobe žalobkyne v znení jej zmeny pripustenej súdom uznesením č.k. 14C/43/2024-163 dňa 15.01.2025, ktorá dôvodila, že je výlučnou vlastníčkou stavby - bytová jednotka súpisné číslo (ďalej súp. č.) 225, postavená na parcele registra C č. 432/1, právny vzťah k parcele registra C č. 432/1 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 52 m² je zapísaný na LV č. XXX a žalovaní 1/ a 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, a to parcely registra (ďalej parc. reg.) „C“ č.

434/2 - ostatná plocha o výmere 412 m², parc. reg. „C“ č. 434/3 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 120 m², parc. reg. „C“ č. 435/2 - záhrada o výmere 560 m², ako aj stavby - rodinný dom súpisné číslo XXX, postavený na parc. reg. „C“ č. 434/3. K stavbe - bytová jednotka súpisné číslo XXX, ktorá je v jej výlučnom vlastníctve, v jeho zadnej časti je možný prístup iba cez parc. reg. „C“ č. 434/2 v BSM žalovaných 1/, 2/. Na Okresnom súde Trebišov bolo vedené konanie pod sp.zn. 11C/113/2012, v rámci ktorého súd rozhodol rozsudkom č.k. 11C/113/2012-544 zo dňa 22.05.2022: „I. Žalovaná je povinná zdržať sa vypúšťania odpadových plynov z vykurovacieho plynového kotla dymovodom využívaným v deň vyhlásenia tohto rozsudku, a to v rodinnom dome zapísanom na LV č.XXX, k. ú. J., ako stavba rodinný dom súpisné číslo XXX, postavený na pozemku parcela číslo 432/1, vo výmere 52 m² zastavané plochy a nádvoria, v C. E. A., časť J., N. C. D., a to po uplynutí lehoty 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku do budúca. II. V prevyšujúcej časti sa žaloba zamietá. III. Stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva. IV. Žalobcovia 1/, 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť preddavkované trovy konania štátu v rozsahu 50%. V. Žalovaná je povinná zaplatiť preddavkové trovy konania štátu v rozsahu 50%.“. Predmetný rozsudok bol vo vyhovujúcom výroku potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 9Co/166/2022-605 zo dňa 07.02.2024 a zmenený vo výroku o trovách účastníkov a štátu. 2.2 Žalobkyňa na základe súdom uložennej povinnosti dňa 27.05.2024 zabezpečila odborne spôsobilé osoby, ktoré sa dostavili do miesta trvalého bydliska žalobkyne, a to za účelom montáže tepelne a zvukovo izolovaného komína v súlade s vypracovaným znaleckým posudkom v rámci súdneho konania vedeného na Okresom súde v Trebišove pod sp. zn. 11C/113/2012, avšak týmto odborne spôsobilým osobám bolo zo strany žalovaných 1/, 2/, resp. zo strany ich blízkych príbuzných znemožnené realizovať takéto úpravy, ktorými by došlo k splneniu súdom uložennej povinnosti, a to s odôvodnením, že žiadny komín sa montovať nebude, a s takýmto postupom nesúhlasia.

3.1 Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 05.06.2025 (č.l. 187 spisu) uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu a žalobu voči žalovanému 3/ zobral späť.

3.2 Súd po citácii ust. § 144, § 145 ods. 1, 2, § 146 ods. 1 CSP po súhlase žalovaného 3/ konanie voči jeho osobe zastavil.

4. Po vykonanom dokazovaní vec právne posúdil podľa čl. 8, § 150 ods. 1, § 185 ods. 1, § 191 ods. 1, 2 CSP, prílohy č. 9 bod 4 písm. a) k vyhláške Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 248/2023 Z.z. z 19. júna 2023 o požiadavkách na stacionárne zdroje znečisťovania ovzdušia, § 123, § 124, § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ).

5.1 Ako nesporné súd vyhodnotil vlastnícke právo oboch strán k susediacim nehnuteľnostiam, ako aj to, že žalobkyňa bola rozsudkom Okresného súdu Trebišov č.k. 11C/113/2012-544 zo dňa 22.05.2022, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 9Co/166/2022-605 zo dňa 07.02.2024 uložená povinnosť zdržať sa vypúšťania odpadových plynov z vykurovacieho plynového kotla dymovodom využívaným v deň vyhlásenia rozsudku a to po uplynutí 60 dní od právoplatnosti rozsudku do budúca. 5.2 Ako spornú skutočnosť súd vyhodnotil to, či žalovaní sú povinní umožniť žalobkyňu vstup na ich pozemok za účelom vykonania montáže tepelne a zvukovo izolovaného komína v súlade s vypracovaným znaleckým posudkom č. 26/2015 O. P. A. Q., R., znalca z odboru Energetika, plynárstvo, vypracovaného v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 11C/113/2012.

6. Po výklade podmienok definovaných ust. § 127 ods. 3 OZ a pojmov vstup na susedný pozemok, nevyhnutnosť údržby, obhospodarovanie konštatoval, že na základe vykonaných dôkazov mal preukázané, že žalovaní odmietli splniť povinnosť vyplývajúcu z ust. § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže zamestnancom Kominárstvo Demčák umožnili vykonať len obhliadku súvisiacu s montážou dymovodu avšak už následne neumožnili vykonať samotnú montáž dymovodu na nehnuteľnosti žalobkyne, čo sama žalovaná 1/ opakovane potvrdila v sťažnosti proti uzneseniu ČVS: ORP-454/TV-TV-2024 zo dňa 07.08.2024, vo vyjadrení zo dňa 04.11.2024 ale aj vo svojej výpovedi. Uvedené mal súd preukázané aj zo svedeckej výpovede P. S. O..

7. Keďže na nehnuteľnosti žalobkyne je osadený dymovod v rozpore so stavebným zákonom ako aj zákonom č. 137/2010 Z.z. o ovzduší, žalobkyňa aj vzhľadom na povinnosť, ktorá jej bola uložená rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 11C/113/2012 zo dňa 22.05.2022, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/166/2022 zo dňa 07.02.2024 zdržať sa vypúšťania odpadových plynov z vykurovacieho plynového kotla dymovodom využívaným v deň vyhlásenia rozsudku a to po

uplynutí 60 dní od právoplatnosti rozsudku do budúcna, chce odstrániť tento závadný stav v súlade so záverom znaleckého posudku č. 26/2015 doc. Ing. Viliama Leždíka, PhD., znalca z odboru Energetika, plynárenstvo, vypracovaného v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 11C/113/2012, v zmysle ktorého musí byť výška dymovodu minimálne 4 m nad terénom, pričom prevýšenie dymovodu nad hrebeňom strechy musí byť najmenej 0,5 m. Technické možnosti plynového kotla PROTHERM OLeopard 24 BTV takéto riešenie umožňujú, navyše dymovod musí byť odskúšaný oprávneným pracovníkom ešte pred spustením do prevádzky. Riešenie, ktoré žalobkyňa navrhla je v súlade so záverom znalca, s tým, že na existujúci dymovod z komína, ktorý je tam vyústený sa namontuje hnutelná vec - dvojsplaškový komín určený pre použitie turbokotla, pričom tieto práce jej vykonajú zamestnanci firmy Kominárstvo - Demčák. Súd poukázal na Osvedčenie odbornej spôsobilosti P. S. O. na odborné preskúšavanie komínov. Poznamenal, že vychádzajúc z ods. 18 rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/547/2016 zo dňa 15.11.2017, je len na vlastníčkovi, aby sám si zvolil opatrenia, ktorými zamedzí ďalšiemu obťažovaniu susedov.

8. Montáž dymovodu spadá do kategórie technického zariadenia stavby, pretože nemení nosnú konštrukciu stavby, nemení dispozičné riešenie, nemení významne fasádu ani vzhľad budovy a zabezpečuje len technickú funkciu odvodu spalín. Odstránenie starého, nesprávne umiestneného dymovodu je údržbou/demontážou technického zariadenia. Takáto činnosť nie je novou stavbou ani stavebnou úpravou. Rovnako montáž nového dymovodu po odstránení starého je technické zariadenie stavby, zásah je dočasný a technický bez zásahu do nosnej konštrukcie alebo fasády a preto nepodlieha ohláseniu ani stavebnému povoleniu. V tomto prípade to možno definovať ako udržiavacie práce na nehnuteľnosti. Vstup na susedný pozemok je oprávnený a nevyhnutný podľa § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pretože je potrebný pre bezpečnú realizáciu technického zariadenia stavby - dymovodu.

9. K námietke žalovanej 1/, že nebola niekoľko dní vopred oboznámená s termínom vykonania predmetných prác, súd poukázal na výpoveď svedka P. S. O., ktorý uviedol, že s týmto nebola vopred oboznámená ani žalobkyňa, keďže termín svojim klientom oznamuje telefonicky ráno v deň vykonania prác. Z uvedeného dôvodu je zrejmé, že ju žalobkyňa vopred oboznámiť objektívne nemohla. Zároveň je potrebné uviesť, že vykonateľnosť rozsudku č.k. 11C/113/2012-544 zo dňa 22.06.2022 nastala dňom 28.05.2024 o čom žalovaná 1/ (ako strana sporu v konaní Okresného súdu Trebišov sp. zn. 11C/113/20152) vedomosť mala, teda mohla očakávať, že do dňa 28.05.2024 pristúpi žalobkyňa k odstráneniu závadného stavu. Zároveň súd dal do pozornosti, že sami žalovaní 1/, 2/ vo svojom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 11.09.2024 (č.l. 92 spisu) uviedli, že žalobkyňa má podľa nich v súčasnosti veľké množstvo možností ako vykurovať a ohrievať vodu, okrem iných možností uviedli aj viesť komínové teleso vo svojom dome nad úroveň strechy, a keď žalobkyňa pristúpila k tomuto riešeniu, neumožnili jej vstup na svoj pozemok.

10. Žalovaná 1/ vo svojej výpovedi opakovane uviedla, že nemôže dopustiť resp. odsúhlasiť nelegálnu stavbu. V prípade zistenia, že by si žalobkyňa nespĺnila svoju povinnosť súvisiacu s porušením stavebného zákona, súd uviedol, že uvedené už patrí do právomoci stavebného úradu (nie žalovanej 1/) a je predmetom verejného práva, konkrétne správneho práva a nie súkromného občianskeho práva, ktoré zároveň disponuje sankciami, ktoré by boli žalobkyňi v prípade zistenia porušenia zákona následne uložené.

11. Záverom konštatoval, že si uvedomuje, že vstup na pozemok susedov, teda žalovaných 1/, 2/, predstavuje zásah do ich vlastníckeho práva, a preto ust. § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka ho umožňuje len v takom rozsahu, v akom je to, v danom prípade pre údržbu stavby, nevyhnutné, tak ako je to uvedené vo výroku II. tohto rozsudku v dvoch po sebe nasledujúcich pracovných dňoch nasledujúcich po 15. dni odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu v tomto konaní a to v čase od 08.00 hod. do 16.00 hod..

12.1 Súd neprihliadal na písomné podanie - právny základ pre stavbu komína doručený súdu 12.09.2025 žalovanými, nakoľko bolo doručené až po vyhlásení uznesenia o vyhlásení dokazovania za skončené zo dňa 19.08.2025.

12.2 Súd zamietol návrh na výsluch svedka starostu Obce C. E. A. P. G. T. nakoľko vzhľadom na skutočnosti uvedené žalovanými v návrhu na vykonanie dokazovania zo dňa 21.07.2025, ktoré mali byť jeho výsluchom preukázané, súd jeho výsluch nepovažoval za potrebný, nakoľko by sa ním nepreukázali žiadne skutočnosti dôležité pre rozhodovanie v tejto veci.

13. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd žalobu žalobkyne považoval za dôvodnú a uplatnenému nároku žalobkyne vyhovel tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

14.1 O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1,2 CSP.

14.2 Vo vzťahu k žalovanému 3/ uviedol, že žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania proti žalovanému 3/, keďže žalobu voči nemu vzala späť. Žalovanému 3/ vznikol v súlade s § 256 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi, preto súd rozhodol tak, že žalovanému 3/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% proti žalobkyňi.

14.3 V súlade s citovaným ustanovením § 255 ods.1 a 2 a § 262 ods. 1 a 2 CSP priznal súd úspešnej žalobkyňi nárok na náhradu trov konania proti žalovaným 1/, 2/, keďže žalobkyňa mala v konaní plný úspech.

14.1 Zároveň konštatoval, že v priebehu konania nevyšli najavo žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ust. § 257 CSP, ktoré je svojou povahou výnimočné. Strany sporu na mimoriadne okolnosti na svojej strane ani nepoukazovali a vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania nemali žiadne vyjadrenia ani návrhy.

15.1 Proti tomuto rozsudku vo výrokoch II. a IV. podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní 1/ a 2/ z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, h/ CSP a navrhli, aby odvolací súd vyhovel odvolaniu a zmenil napadnuté výroky, a to tak, že žalobu zamietol a priznal žalovaným nárok na náhradu trov konania alternatívne, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

15.2 K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/, a to nesprávnemu procesnému postupu žalovaní uviedli, že súd nebral do úvahy ich podanie z 11.09.2025, kde ozrejmovali právny základ pre inštaláciu komína proti tvrdeniu žalujúcej strany, že nepreukázali, ktorý právny predpis ukladá povinnosť stavebného povolenia k realizácii vertikálneho dymovodu. V bode 70. rozsudku sa uvádza, že toto podanie doručili po skončení dokazovania, preto na neho súd neprihliadal. Uvádzajú, že ich podanie o právnom základe pre stavbu komína nie je vyslovene dôkazným návrhom, lebo len ozrejmuje verejne známe skutočnosti a približuje, v ktorom právnom predpise sú upravené. Nebol teda procesný dôvod, aby súd na toto podanie neprihliadol, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15.3 K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP uviedli, že nebol vypočutý starosta obce P. G. T., ako zástupca stavebného úradu, jednak k okolnostiam, či A. B. začala úradné konanie v tejto súvislosti a ani k ním predloženým otázkam, ktoré podrobne predložili v dôkaznom návrhu z 21.07.2025. Nerozumejú v odseku 41. rozsudku, prečo súd nepovažoval výsluch starostu za potrebný a majú za to, že chýba presvedčivé odôvodnenie, prečo súd zamietol jeho výsluch. Do pozornosti dali, že podľa stavebného práva je komín stavebná konštrukcia, ktorej zhotovenie spravidla podlieha režimu ohlásenia drobnej stavby alebo režimu stavebného povolenia, najmä ak sa mení vzhľad stavby alebo zasahuje do jej nosných konštrukcií. O tom, či stavba komína podlieha iba ohláseniu alebo až stavebnému povoleniu rozhodne stavebný úrad potom, čo stavebník oznámi svoj stavebný zámer a jeho rozsah. Od 01.04.2025 je v platnosti nový stavebný zákon, podľa ktorého § 2 ods. 1 sa za stavbu považuje aj konštrukcia pevne spojená so stavbou, vrátane technologického vybavenia. Z toho vyplýva, že komín pevne zabudovaný alebo pripojený na strechu je sám o sebe stavbou alebo stavebnou úpravou. Ak sa komín zriaďuje na existujúcej budove, ktorá ho pôvodne nemala ide o zmenu dokončenej stavby. Táto zmena nie je drobnou stavbou, ak je pevne spojená s budovou, má technickú funkciu, môže ovplyvniť bezpečnosť, požiarne riziká a energetickú bilanciu budovy. Vyžaduje podanie stavebného zámeru na stavebný úrad, ak má vplyv na technické vlastnosti alebo bezpečnosť stavby. Súčasťou stavebného zámeru stavebníka je projektová dokumentácia, vyjadrenia dotknutých orgánov, napríklad hasičov, hygieny. Ak sa zmena týka aj susedov, napríklad komín blízko hranice pozemkov môže byť potrebné správne konanie, v ktorom má dotknutý sused postavenie účastníka konania a má právo uplatniť svoje námietky. Žalobkyňa toto nedodržala a žalovaní svoje námietky uplatniť nemohli. Ďalším právnym predpisom je zákon o ochrane pred požiarimi, ktorý stanovuje povinnosti pri kontrole a údržbe komínov. Vyhláška MV SR č. 401/2007 Z.z., ktorá stanovuje presné technické a protipožiarne požiadavky na výstavbu a používanie komína a dymovodu. Technické normy STN EN 15287-1 a STN 734201 pre návrh, montáž a prevádzku komínov, ktorých dodržanie je podmienkou bezpečnosti stavby. Za riadenie výduchu spalín z plynového kotla aj následné zriadenie komína k tomuto výduchu podliehajú presnému a prísnemu právnenému režimu. Tým vyvracajú tvrdenie žalobkyne opierajúce sa o výpoveď svedka P. S. O., že prípojný vertikálny komín je možné vlastne namontovať na hociký horizontálny výduch

z kotla bez ohľadu na to, či tento výdych bol zriadený zákonným spôsobom. Na upresnenie poukázali, že súd v rozsudku používa termín dvojsplaškový komín, pričom správne má byť dvojplášťový komín. Sú presvedčení, že nie je dovolené montovať komín na nelegálny nikým nepovolený výdych, ktorého užívanie zakázal sám odvolací súd v predchádzajúcom konaní 11C/113/2012, keď potvrdil prvostupňový rozsudok z 22.06.2022 rozsudkom zo dňa 07.02.2024, v ktorom mimo iného konštatoval, že osadenie dymovodu na jej dome je v rozpore so stavebným zákonom (bez ohlásenia stavby). Žalobkyňa napriek tomu svoj kotol používala aj po z vykonateľnosti zákazu po dátume 28.05.2024, čím pokračovala v obťažovaní splodínami. Nie je to v súlade ani s bezpečnostnými normami. Žalobkyňa nepreukázala, že v minulosti v čase aktuálnej montáže horizontálneho výdychu z plynového kotla mala platné stavebné povolenie alebo riadne ohlásenie drobnej stavby. V terajšej žalobe uvádza, že jej ide o montáž nového vertikálneho dymovodu, teda ide o novú stavebnú úpravu a nie o údržbu. Nemožno teraz zlegalizovať protiprávny stav jej pôvodného horizontálneho výdychu novou, čo aj právne prípustnou technickou úpravou (vertikálnym komínom) v susedstve na ich pozemku a domu, bez ohľadu na ich námietky ako dotknutých účastníkov v potrebnom stavebnom konaní.

15.4 K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP žalovaní uviedli, že nie sú ochotní vpustiť odborne spôsobilé osoby (kominárov) na ich dvor za účelom nápravy výdychu. Sú ochotní hocikedy a na potrebnú dobu vpustiť žalobkyňu alebo ňou požiadané kompetentné osoby na ich pozemok na potrebné opravy a údržby jej nehnuteľností, oprava vonkajšej omietky a podobne, ale nesúhlasia, aby svoj nezákonný horizontálny výdych prekryla vertikálnym komínom pod rúškom toho, že je to zákonné a len takto je to možné. Nemohli umožniť vykonať túto dodatočnú opravu, povolili im technickú ohliadku, lebo sa zabúda na to najpodstatnejšie, a to že žalobkyňa tento svoj výdych z plynového kotla má urobený nelegálne, ako aj nelegálne v rozpore so stavebnými predpismi má dodnes zapojený dotknutý plynový kotol. V roku 2007 súhlasili, aby si tak napojila vertikálny komín, lebo to určil kominár P. S. O. pri ohliadke na mieste, avšak vtedy ešte nevedeli, že horizontálny výdych z plynového kotla má zriadený nezákonne, a to sa s prekvapením dozvedeli až počas súdneho konania sp.zn. 11C/113/2012 o ich obťažovanie. Odôvodnenie rozsudku odsek 67 druhý odsek súd dal do pozornosti, že žalovaní sami vo vyjadrení k žalobe doručenom dňa 11.09.2024 uviedli, že žalobkyňa má mimo iného možnosť aj viesť komínové teleso na svojom dome nad úroveň strechy a že keďže žalobkyňa pristúpila k tomuto riešeniu tak jej neumožnili vstup na svoj pozemok. Tu je, ale zle interpretované dané vyjadrenie, lebo viesť komínové teleso vo svojom dome nad úroveň strechy znamená, viesť ho vo vnútri domu žalobkyne a nie po vonkajšej stene jej domu susediaceho z ich domom. Pri vedení komína vnútri domu žalobkyne nie je potrebný vstup na ich pozemok. Kúrenár svedok F. R. potvrdil, že plynový kotol je technicky možné presunúť na iné miesto v jej prístavbe tak, aby výdych nesmeroval do ich dvora. Tu sa zamýšľajú, že bežná prevádzková životnosť plynového kotla je 15 rokov a možno hovoriť o vážnom a naliehavom dôvode na jeho výmenu a tým aj premiestnenie do inej časti domu.

15.5 K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP žalovaní uviedli, že nesúhlasia s tým, že na zriadenie komína nie je potrebné stavebné konanie, a to v minimálnom rozsahom ohlásenia zámeru stavebnému úradu žalobkyňou, že ide zriadiť horizontálny výdych z plynového kotla v roku 2007 a že ide realizovať napojenie z tohto výdychu na vertikálny komín v roku 2024. Zopakovali, že prvotnú v minulosti urobenú nezákonnosť zriadenia horizontálneho výdychu v roku 2007 nie je možné ozdraviť druhotne napojením vertikálneho komína v roku 2024, čo aj teraz už v zákone vykonaným spôsobom a s odborne spôsobilým osobami po technickej stránke. Súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že jej horizontálny výdych z plynového kotla bol zriadený zákonným spôsobom a preto následný vertikálny komín je možné zákonným spôsobom napojiť, lebo nesprávne vyhodnotil nezákonnosť postupu žalobkyne pri skonštruovaní horizontálneho výdychu z jej plynového kotla v roku 2007 a nadväzujúcu realizáciu napojenia vertikálneho komína v roku 2024. Obťažovaním spalínami plynov trpeli od októbra 2007, kedy svoj kotol ako nový spotrebič spustila do prevádzky. Vtedy oklamala susedov, lebo pýtala len ich súhlas na výkopové zemné práce, na umiestnenie pripájacej plynovej rúry do zeme na hranici ich pozemkov, ale nepýtala súhlas aj na vyvedenie výdychu z jej plynového kotla vodorovne ich domu a dala to urobiť poza ich chrbát. Na upresnenie dodali, že zákon síce pripúšťa vodorovné vyústenie, ale výška dymovodu musí byť minimálne 4 m nad neobstavaným terénom a nie 1,8 m ako má ona, ktorý priestor je navyše obstavaný ich domami a tým pre rozptyl plynov uzavretý. Preto prehrala súdne konanie o obťažovanie splodínami plynov z jej kotla, ktoré bolo vedené na súde pod sp.zn. 11C/113/2012. Jej obťažovanie skončilo v lete 2024, kedy požiadali o súčinnosť políciu na príslušnom OO PZ v Trebišove, aby riešili toto porušenie zákazu požívania plynového kotla. Spísali s ňou záznam, ktorá sa vec následne riešila ako priestupok na Okresnom úrade Trebišov z jej viny a boli presvedčení, že až toto žalobkyňu doviedlo k tomu, aby svoj kotol prestala používať. Kotol sprevádzkovala v rozpore s právnou úpravou, o čom sa jednoznačne vyjadril vo svojom znaleckom

posudku zo dňa 15.06.2015 P. Q., že návod na inštaláciu kotla bol vážne porušený, kotol bol spustený do prevádzky bez spracovaného projektu. Stavebnú úpravu žalobkyňa vykonala bez predchádzajúceho ohlásenia stavebnému úradu, ten mala získať až dodatočne po troch mesiacoch dňa 28.12.2007 a v medziobdobí vlastne kotol používala na čierno, pričom horizontálny výdych bolo treba od počiatku vyústiť do vertikálneho dymovodu nad hrebeň strechy, čo prevádzkové podmienky jej kotla umožňujú bez straty výkonnosti a bez ohrozenia jeho fungovania a záručných podmienok.

16. Odvolanie žalovaných bolo právnomu zástupcu žalobkyne doručené dňa 07.10.2015 a právnej zástupkyne žalovaného 3/ dňa 07.11.2025. Ďalšie vyjadrenia v spore doručené neboli.

17. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalovaných 1/, 2/ ako podané včas oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaných 1/, 2/ nie je možné vyhovieť.

18. Rozsudok vo výrokoch I. a III. nebol odvolaním oprávnených strán napadnutý, nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom odvolacieho konania.

19. Rozsudok je v napadnutých výrokoch II. a IV. vecne správny, preto ho odvolací súd, v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v tomto rozsahu potvrdil.

20. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 24.02.2026 o 9.25 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 207, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 12.02.2026 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

21. Žalovaní namietali odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, h/ CSP, t. j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b/), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (e/), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f/) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h/).

22. Odvolací súd dospel k záveru, že uvedené odvolacie dôvody uplatnené žalovanými v odvolaní nie sú naplnené.

23. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

24. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ustanovenia § 191 ods. 1,2 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, preto odvolací súd jeho rozsudok v odvolaní napadnutom rozsahu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalovaných nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

26. Žalovaní vo svojom odvolaní (v jeho podstatnej časti) len zopakovali svoje námietky a argumenty prednesené pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie dôsledne vypořiadal aj s tým, prečo na ne neprihliadol.

27. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej spore boli splnené podmienky pre aplikáciu ust. § 127 ods. 3 OZ, v zmysle ktorého sú upravené podmienky vstupu na susedný pozemok a povinnosť vlastníka takýto vstup strpieť, resp. umožniť.

28. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k svojmu záveru s poukazom na zistený skutkový stav, a príslušné zákonné ustanovenia, ktoré aplikoval v prejednávanej veci.

29. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaných odvolací súd uvádza nasledovné:

30. Predmetom tohto konania bolo umožniť žalobkyni, manželovi žalobkyne, synovi žalobkyne a odborne spôsobilým osobám na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnej miere vstup na pozemok - parc. reg. C č. 434/2 kat. úz. J. za účelom realizácie odvádzania odpadových plynov z vykurovacieho plynového kotla tak, aby nedochádzalo k jeho vypúšťaniu v rozpore s povinnosťou uloženou žalobkyni vo výroku I. rozsudku Okresného súdu v Trebišove, zo dňa 22.06.2022, č.k. 11C/113/2012-544 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 07.02.2024, č.k.9Co/166/2022-605, a to v dvoch po sebe nasledujúcich pracovných dňoch nasledujúcich po 15. dni odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu v tomto konaní a to v čase od 08.00 hod. do 16.00 hod..

31. Súd prvej inštancie aplikujúc ust. § 127 ods. 3 OZ postupoval vecne správne, ak svoje dokazovanie zamerlal na posúdenie otázky, či vstup žalobkyňou označených osôb je potrebný na pozemok vo vlastníctve žalovaných a v akom rozsahu je tento vstup nevyhnutný v nadväznosti na účel označený žalobkyňou.

32. Pri svojom rozhodnutí vzal zreteľ aj na žalobkyni súdom uloženú povinnosť zdržať sa vypúšťania odpadových plynov z vykurovacieho plynového kotla dymovodom využívaným v deň vyhlásenia rozsudku a to po uplynutí 60 dní od právoplatnosti rozsudku do budúcnosti, ktorým chcela odstrániť závadný stav. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyni nebol súdnym rozhodnutím určený konkrétny spôsob, ako tento závadný stav odstrániť, žalobkyňa mala záujem tento závadný stav odstrániť v zmysle záveru znaleckého posudku č. 26/2015 doc. Ing. Viliama Leždíka, PhD., znalca z odboru Energetika, plynárstvo, vypracovaného v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 11C/113/2012, v zmysle ktorého musí byť výška dymovodu minimálne 4 m nad terénom, pričom prevýšenie dymovodu nad hrebeňom strechy musí byť najmenej 0,5 m. Technické možnosti plynového kotla PROTHERM OLeopard 24 BTV takéto riešenie umožňujú, navyše dymovod musí byť odskúšaný oprávneným pracovníkom ešte pred spustením do prevádzky.

33. Žalovaní v odvolaní namietali, že nesúhlasia so spôsobom, aký navrhovala žalobkyňa a nesúhlasili s napojením komína na existujúci horizontálny výdych, nakoľko je tento nezákonný a na zriadenie komína nemá žalobkyňa stavebné povolenie.

34. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že montáž dymovodu spadá do kategórie technického zariadenia stavby, pretože nemení nosnú konštrukciu stavby, nemení dispozičné riešenie, nemení významne fasádu ani vzhľad budovy a zabezpečuje len technickú funkciu odvodu spalín. Odstránenie starého, nesprávne umiestneného dymovodu je údržbou/demontážou technického zariadenia. Takáto činnosť nie je novou stavbou ani stavebnou úpravou. Rovnako montáž nového dymovodu po odstránení starého je technické zariadenie stavby, zásah je dočasný a technický bez zásahu do nosnej konštrukcie alebo fasády a preto nepodlieha ohláseniu ani stavebnému povoleniu. V tomto prípade to možno definovať ako udržiavacie práce na nehnuteľnosti.

35. K odvolacej námietke žalovaných, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a na výstavbu komína sa vyžaduje stavebné povolenie odvolací súd uvádza, že nie je dôvodná. Žalovaní síce tvrdili, že uvedené vyplýva zo stavebného práva, avšak ani oni neoznačili konkrétne ustanovenie stavebného zákona, kde je táto povinnosť uložená. Odvolací súd konštatuje,

že stavebný zákon pojem komín ani výdych nedefinuje a nedefinuje ani povinnosť ohlásenia alebo stavebného povolenia pri jeho montáži.

36. Právne predpisy ako napr. zák. o ochrane pred požiarmi síce upravujú povinnosti pri kontrole a údržbe komínov, avšak ani tieto pojem komín, dymovod či výdych nedefinujú a nestanovujú podmienku stavebného povolenia či ohlásenia. Presné technické a protipožiarne požiadavky na výstavbu a používanie komína aj dymovodu síce upravuje vyhl. MV SR č. 401/2007 Z.z. a STN ako uvádzajú odvolatelia, avšak ani tam nie sú stanovené podmienky stavebného povolenia či ohlásenia pri montáži komína.

37. Pokiaľ odvolatelia uvádzajú, že výdych z plynového kotla má žalobkyňa urobený nelegálne, odvolací súd poznamenáva, že záver o nelegálnosti výdychu ako takého nebol súdom konštatovaný, nakoľko súd v spore sp. zn. 11C/113/2012 konštatoval, že stav osadenia dymovodu je v rozpore s legislatívnou úpravou zák. č. 137/2010 Z.z. o ovzduší, prílohy č. 9 vyhlášky č. 410/2014 vychádzajúc zo znaleckého posudku znalca doc. Ing. Viliama Leždíka PhD., a práve uvedený znalec v závere konštatoval, že vzhľadom na legislatívu platnú v období realizácie plynoinštalácie resp. súčasne platnú legislatívu musí byť výška dymovodu minimálne 4 m nad terénom, pričom prevýšenie dymovodu nad hrebeňom strechy musí byť najmenej 0,5 m. Návrh žalobkyne na odstránenie závadného stavu vychádzal preto z usmernenia znalca. Posúdenie otázky súladnosti plynovej inštalácie, montáže odberného plynového zariadenia a montáže odberného plynového zariadenia - dymovodu bolo predmetom znaleckého posúdenia vo vyššie uvedenom konaní, pričom súd vykonal dôkaz oboznámením týmto znaleckým posudkom.

38. K námietke žalovaných týkajúcej sa toho, že aj dotknutý kotol je zapojený v rozpore so stavebnými predpismi, odvolací súd uvádza, že táto námietka bola zodpovedaná súdom prvej inštancie priamo na pojednávaní dňa 19.08.2025, kedy súd oboznamoval s obsahom Správy o odbornej prehliadke a odbornej skúške plynového zariadenia zo dňa 25.10.2007.

39. K odvolacej námietke žalovaných, že súd nebral do úvahy ich podanie z 11.09.2025, čím došlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu odvolací súd uvádza, že postup súdu prvej inštancie bol vecne správny, nakoľko uvedené podanie bolo zo strany žalovaných súdu doručené dňa 12.09.2025, pričom na pojednávaní dňa 19.08.2025 bolo dokazovanie vyhlásené za skončené.

40. Pokiaľ žalovaní namietali, že predmetné podanie nie je dôkazným návrhom ale sa týkalo informácií o právnom základe pre stavbu komína, odvolací súd poukazuje na to, že súd nebol povinný na právne posúdenie uvedenej skutočnosti prihliadať.

41. Súd je zodpovedný za poznanie a výklad práva a strany sporu nemusia dokazovať právne predpisy, ale len skutkové okolnosti prípadu. Už z rímskeho práva platí zásada iura novit curia, v zmysle ktorej platí, že súd pozná právo, a preto je povinný sám aplikovať relevantné právo, a to aj zahraničné, pri svojom rozhodovaní, čím zaisťuje spravodlivý proces.

42. V prejednávacom spore súd prvej inštancie správne aplikoval relevantné právo aplikujúc ho na zistený skutkový stav, čím nedošlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

43. Žalovaní namietali, že súd nevykonal navrhnutý dôkaz a to výsluch starostu obce P. G. T. ako zástupcu stavebného úradu.

44. K uvedenej odvolacej námietke je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení strán. Neúplné zistenie skutkového stavu je však odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, súčasne označí dôkaz, ktorý, hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za

právne významné a ďalej, že musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

45. V súdnej praxi je už ustálená odpoveď na uvedenú otázku, a to tak, že posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie účastníkov konania, viď bližšie napr. uznesenie NS SR sp.zn. 1Cdo/99/2011, 2Cdo/141/2012, sp.zn. 3Cdo/2012/2012, sp. zn. 4Cdo/125/2012, sp. zn. 5Cdo/251/2012, sp. zn. 6Cdo/36/2011, sp. zn. 7Cdo/34/2011.

46. Dokazovanie je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa žaloba týka, v sebe obsahuje i právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd nie je v civilnom konaní viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z navrhnutých dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vecou súdu a nie strán sporu. Pokiaľ súd v priebehu civilného konania (prípadne) nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (tu por. R 125/ 1999). V takom prípade môžu byť síce nedostatočne zistené rozhodujúce skutkové okolnosti (čo v konečnom dôsledku môže viesť až k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), táto nesprávnosť ale na základe záverov už dávnejšej judikatúry najvyššieho súdu nezakladá vadu zmätočnosti (k tomu por. R 37/1993 a 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134 /2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 36/2011 a 7 Cdo 86/2012).

47. Odvolací súd nepovažoval za naplnený ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP zdôrazniac, že súd nie je povinný vykonať všetky stranami sporu navrhnuté dôkazy. Súd sám posudzuje, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nie, vychádzajúc z úvahy, ktoré dôkazy považuje za podstatné pre preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva sú významné a ktoré dôkazy nevykoná považujúc ich za nadbytočné alebo bez významu z hľadiska hmotného práva.

48. Nevykonanie dôkazu navrhnutého žalovanými súd vo svojom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (bod 41. odôvodnenia).

49. Aj odvolací súd zastáva názor, že vykonanie navrhnutého dôkazu by nebolo v súlade so zásadou hospodárnosti konania, bolo by nadbytočné, vzhľadom na vecne správny záver súdu prvej inštancie, že otázku ne/legálneho napojenia stavby na plyn nie je oprávnený posudzovať v tomto spore.

50. Neušlo však pozornosti odvolacieho súdu, že menovaný svedok bol na pojednávanie dňa 19.08.2025 predvolaný, avšak podaním doručeným súdu dňa 13.08.2025 svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu naplánovanej zahraničnej cesty, ktorá však nebola preukázaná zákonom stanoveným spôsobom. Nakoľko na pojednávaní dňa 19.08.2025 bolo dokazovanie vyhlásené za skončené, opätovné predvolanie svedka by znamenalo ďalšie odročenie pojednávania a nebolo by to v súlade so zásadou hospodárnosti konania.

51. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu, t. j. vo výroku II. a IV. v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

52. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli žalovaní neúspešní, nemajú preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla im povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnej žalobkyni. Odvolací súd preto priznal žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovaným 1/, 2/ v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

53. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).